

[Finansministeren]

Rammen er fastlagt svarende til anlægs-budgetterne for 1978 og 1979, hvorefter der er forudsat en årlig vækst stigende fra ca. 1 pct. i 1980 til godt 3 pct. årligt i 1985. Det samlede investeringsniveau vil herved kunne vokse fra ca. 18 mia kr. i 1977 til godt 20 mia kr. i 1981 og til godt 22 mia kr. i 1985 – alt sammen i april 1977-priser og -lønninger, som jeg også vil anvende i den øvrige del af denne redegørelse.

Som følge af de anlægsaktiviteter, der indgår i beskæftigelsesplan II, er de offentlige og offentligt støttede investeringer allerede øget betydeligt i 1978–80, hvor niveauet vil ligge omkring 19½ mia kr. Efter udløbet af beskæftigelsesplan II måtte der ud fra de foreliggende budgetoverslag forudses et brat fald i anlægsudgifterne på ca. 3 mia kr. og i beskæftigelsen på 18–20.000 fuldtidsbeskæftigede. Med det her fremlagte program foreslår regeringen en videreførelse af niveauet for anlægsaktiviteten ved gennemførelse af investeringer, som på én gang tjener til løsning af en række vigtige samfundsopgaver og til styrkelse af beskæftigelsen.

Den kortlægning af de enkelte ressortministriers investeringsplaner, som præsenteres i planredegørelsen, viser imidlertid, at den opstillede økonomiske ramme langtfra vil tillade alle det offentliges investeringsønsker opfyldt – de være sig nok så velbegrundede.

Set i dette lys kan det forekomme urimeligt, at der er frit løb for en række investeringer inden for erhvervslivet – ikke mindst inden for visse serviceerhverv – som nok er mindre fordelagtige for samfundet end mange offentlige investeringsprojekter. Mulighederne for at påvirke forløbet af disse investeringer må imidlertid ses i sammenhæng med erhvervspolitikken i øvrigt. I denne forbindelse vil jeg samtidig understrege, at regeringen prioriterer investeringerne i de produktive erhverv højt; dette gælder ikke mindst eksport erhvervene og de importkonkurrerende erhverv. Det vil være en central erhvervs-politisk målsætning for de kommende år at fremme disse investeringer, som da også indgår med stor vægt i de generelle samfunds-økonomiske forudsætninger, som det her fremlagte program for de offentlige investeringer bygger på.

Det er imidlertid de enkelte virksomheder, der direkte træffer beslutning om iværksættelsen af de private investeringer, idet rege-

ring og folketings selvsagt kan søge at påvirke disse investeringers omfang gennem den generelle økonomiske politik. Det foreliggende grundlag for at foretage en tværgående prioritering er således begrænset til de offentlige investeringer, som er kortlagt i planredegørelsen.

Der er her valgt en stærkt udvidet afgrænsning af de offentlige investeringer, som også medtager de koncessionerede selskabers investeringer og den del af de private investeringer, som stimuleres gennem offentlige tilskud, især som led i energi-, miljø- og byfornyelsespolitik. Der er således taget et skridt på vejen mod at inddrage de investeringsbehov, som er væsentlige for samfundsudviklingen, og hvor der foreligger en speciel styringsmulighed for de offentlige myndigheder til at foretage en samlet prioritering.

Det er i planredegørelsen anbefalet, at der udarbejdes et samlet program, som sikrer, at der afsættes plads til de kommende års investeringsbeslutninger, før der træffes konkret beslutning om de aktuelle projekter, hvoraf nogle er usædvanlig store og vil begrænse råderummet for andre opgaver meget mærkbart indtil midten af 1980'erne. En tidshorisont frem til 1985 blev derfor foreslået, hvilket yderligere begrundes med, at de foreliggende planer ud over denne periode endnu er af så foreløbig karakter, at de kun i begrænset omfang lader sig vurdere.

Regeringen er enig i disse synspunkter og har derfor udarbejdet et investeringsprogram for 1978–85, som jeg i det følgende skal redegøre nærmere for.

Programmet er en helhed, der udtrykker den indbyrdes balance mellem de forestående investeringsopgaver, som regeringen finder ønskelig.

I den politiske vurdering har det været nødvendigt at foretage en afvejning mellem *på den ene side* de energipolitiske, trafikpolitiske og mange andre hensyn, som projekterne tilgodeser efter gennemførelsen, og *på den anden side* de samfundsøkonomiske konsekvenser, som projekterne medfører under selve gennemførelsen.

Hvad det sidste angår, har regeringen som nævnt søgt at sammensætte et investeringsprogram, der – med et importindhold svarende til den forudsatte økonomiske ramme – fremmer beskæftigelsen mest muligt.